

Karafiát, Jan

Ediční poznámky

In: Střítecký, Jaroslav. *Studie a stati. 1.* Karafiát, Jan (editor). Vydání první
Brno: Filozofická fakulta, Masarykova univerzita, 2017, pp. 217-218

ISBN 978-80-210-8879-5; ISBN 978-80-210-8880-1 (online : pdf)

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/137807>

Access Date: 17. 02. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

EDIČNÍ POZNÁMKY

Již při pouhém přehlédnutí bibliografie Jaroslava Stříteckého je patrné, že kromě samotného počtu publikací, který je bezpochyby úctyhodný, podstatně zasahuje do několika oborů; především muzikologie, sociologie a estetiky, ale také filosofie, historie a literární vědy. Také co do žánru je bibliografie pestrá: od studií ve sbornících a časopisech, přes novinové články, překlady, texty v divadelních programech, až po řadu předmluv a doslovů, které jsou ovšem v autorově podání spíše brilantně psanými eseji.

S touto mnohostí a rozmanitostí pak nepochybně souvisí fakt, že jedinou knižně vydanou prací J. Stříteckého byla doposud obsáhlá studie s názvem *Dějiny a dějinnost. Studie k problému jednoty a jednotlivého u Diltheye a Kanta*, vydaná ve *Spisech Filozofické fakulty UJEP* v roce 1985. Je symbolické, že po více než třiceti letech vychází ve stejné edici kniha, jež přináší celkem šestnáct studií a statí tematicky vybraných tak, aby reprezentovaly rozsah a hloubku Stříteckého odborné práce s akcentem na důležitá témata a osobnosti, jimiž se celoživotně zabývá: Immanuel Kant, Wilhelm Dilthey, Jürgen Habermas, Karl-Otto Apel, Martin Heidegger, otázky modernity, identity národa, estetického formalismu ad. Ostatně Jaroslav Střítecký na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity pedagogicky působí více než padesát let (s výjimkou několika stáží a stipendií v zahraničí), a nutno říci, že i dnes jsou jeho přednášky mezi studenty žádané, a to napříč celou fakultou.

Zpět ale k samotné knize a edici. Nové vydání bylo nezbytné již z toho důvodu, že velký počet studií, původně vydaných v zahraničních časopisech nebo sbornících, je dnes pro českého čtenáře prakticky nedostupný. Přitom se jedná o stati zásadního významu, bez nichž není vědecký profil J. Stříteckého kompletní. U textů vydaných v češtině tento problém sice částečně odpadá, ale i zde nalezneme případy, kdy je dostupnost z různých důvodů komplikovaná. Proto jsme se roz-

hodli přistoupit k novému vydání ve formě edice, která vychází z původního znění textů, respektuje však zároveň soudobé standardy ve vydávání odborné literatury.

S novým vydáním bylo spojeno několik redakčních otázek. Od počátku jsme se potýkali se skutečností, že u naprosté většiny textů nebyla k dispozici elektronická verze, která by mohla být východiskem pro nové vydání. Běžně zavedený postup digitalizace textů prvotní práci sice značně usnadnil, ovšem následně bylo stejně nutné texty pečlivě zkontrolovat: větu po větě, odstavec po odstavci, poznámku po poznámce. Pokud to dovolil kontext, ve všech případech jsme zachovávali původní znění textu, dílčí úpravy jsme prováděli skutečně jen tam, kde to bylo nevyhnutelné kvůli významu a srozumitelnosti textu.

Podobně jsme přistupovali i k problematice jazykové. Rozhodli jsme se do této oblasti prakticky nezasahovat, neboť vyjadřovací prostředky každého autora (a u Jaroslava Stráneckého to bezpochyby platí ještě více než u jiných) mají svá specifika, jsou nedílnou součástí textu samotného. Korekce proběhly tam, kde bylo jasné, že se jedná o překlep nebo chybu (vzniklou většinou nepozorností redaktorů při původním vydání). Jedinou výjimku jsme udělali v případě českých místních názvů u studií v němčině, zde zůstala zachována německá varianta názvu jako primární (např. Olmütz), ovšem do závorky bylo doplněno znění v češtině (např. Olomouc). Nelze totiž předpokládat, že všichni čtenáři (jak česky, tak německy mluvící) automaticky znají názvy měst jako Iglau, Znaim nebo Reichenberg.

Způsob uvádění bibliografických citací v poznámkách pod čarou je okruhem problémů sui generis a musí jej řešit každý redaktor či vydavatel. Tím, že jednotlivé stati původně vycházely v různých sbornících a časopisech, které měly požadavky na uvádění citované literatury různé, bylo nutné přikročit k celkovému sjednocení bibliografických citací, i za cenu časově náročného dohledávání některých údajů (místo vydání, popřípadě nakladatel, někdy i rok). Východiskem se nám stala obecně platná citační norma ČSN 690-2, již jsme v celé knize striktně dodržovali.

Snad i samotný obsah předkládané publikace dokazuje, že aktuálnost textu nespočívá vždy jen ve výběru tématu. Dobře napsaný text má řadu přesahů, které mohou být aktuální neustále. Proto věříme, že si studie a stati Jaroslav Stráneckého najdou své čtenáře jak v kruzích odborných, tak i mimo ně.

Brno, 27. 10. 2017

Jan Karafiát